

Armossa kasvaminen

2. Piet. 3:18

18. Kasvaka meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja aina iankaikkisuuden päivään! Aamen.

Syntymästä kasvuun

Uskovan kristityn elämä alkaa syntymästä, siis uudestisyntymisestä. Se on Jumalan Pyhän Hengen vaikuttama ihme, jonka saamme osaksemme silloin, kun nostamme katseemme ristiinnaulittuun Kristukseen ja saamme syntimme anteeksi. Pietari kuvaa asiaa näin: *"Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan."* (Ap.t. 2:38)

Ilman tätä ihmettä ei ole mitään todellista hengellistä elämää. Voimme kyllä yrittää matkia, mitä uskovat kristityt tekevät ja kuvitella, että sillä muutamme kristityiksi, mutta sitä ei kukaan kovin kauan jaksa. Se on kuin vaatisi kuollutta ihmistä tekemään elävän tekoja. Uudestisyntymisestä Raamattu käyttääkin ilmaisua "hengellisesti kuolleen herättäminen".

Itse ennen uskoon tuloani rikkikoululeirillä yritin aivan tosissani tulla uskovaksi teke-mällä sitä, mitä uskovatkin. Luin Raamattua, yritin rukoilla, kävin seurakunnan tilai-suuksissa kahdeksan kertaa viikossa, yritin todistaa Jeesuksesta, vaikka en tuntenut Häntä, yritin elää niin kuin Raamattu edellyttää uskovan tekevän. Lopputulos oli puolessa vuodessa epätoivo. En kyennyt synnyttämään uskoa sydämeeni ja lopulta huusin: "Jumala, en tiedä oletko edes olemassa, mutta auta minua!" Silloin tuo ihme tapahtui. Jumalan Pyhä Henki laskeutui sydämeeni, syntini pyyhittiin pois, sain sy-vän rauhan ja ilon sydämeeni. Jumala teki sen Jeesuksen Golgatan uhrin tähden.

Jos ja kun olemme uudestisyntyneet, meihin Jumala on Pyhän Hengen kautta syn-nyttänyt uuden elämän, niin on luonnollista, että alkanut elämä kasvaa. Kaikki elä-mä, mikä ei kasva, taantuu ja lopulta lähestyy kuolemaa. Raamattu on täynnä keho-tuksia uskoville, että heidän hengellinen kasvunsa edistyisi. Kasvamalla voimme välttää lankeemuksia ja joutumista "luopumuksen tilaan". Meillä on tänään kaikki syy mietiskellä Kristuksen Jeesuksen kärsimystä ja ylösnousemusta ja tutkia, miten kasvumme on edistynyt.

Kysymme siksi ensiksi, mitä armossa ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemi-nen tarkoittaa. Sitten tarkastelemme, miten kasvu tapahtuu ja lopuksi, miten voim-me arvioida kasvun edistymistä.

Mitä on kasvu armossa ja Kristuksen tuntemisessa?

Kasvua armossa nimitetään myös pyhitykseksi. Kasvu on tavattoman tärkeä osa uskonelämää.

Uuden elämän saaminen

Kristityksi tuleminen merkitsee uuden elämän saamista. Ei voi olla kasvua ilman syntymää. Kaikki Uuden testamentin kehotukset kasvamaan on osoitettu vain usko-ville kristityille. Uusi testamentti ei ole kiinnostunut ei-kristittyjen elämästä ja käytök-sestä muuten kuin kielteisessä merkityksessä. Raamattu ei tule ei-uskovan luo ja

kehota häntä parempaan elämään, sillä se olisi koko evankeliumin kieltämistä. Moralismi ei ole kristillisyyttä.

Uskova kristitty on aivan erilainen kuin ei-kristitty. Hän on saanut osakseen ”jumalallisen luonnon”. Siksi meiltä kysytään, olemmeko eläviä, onko meillä elämä, olemmeko syntyneet uudesti. Uskova kristitty ei ole ihminen, joka on muutoin kuin kuka tahansa muukin, mutta on saanut jotain lisää. Ei, uskova on olemuksellisesti aivan erilainen kuin ei-kristitty. Hänellä on uusi luonto, uusi olemassaolo, uusi elämän laatu, Kristus itse on Pyhässä Hengessä tullut asumaan uskovaan kristittyyn.

Elämä vie kasvuun

Tämän uuden elämän tulee johtaa kasvuun, niin kuin kaikki muutkin elämän muodot. Pieni siemen, jonka sisällä on elämä, vie kasvuun. Missä on elämää, siellä on aina mahdollisuus kasvuun. Kasvun ja mekaanisen elottoman toiminnan lisäämisellä on ero kuin yöllä ja päivällä. Luther on hyvä esimerkki siitä, miten suuri ero on elämässä ennen ja jälkeen uskoon tulon. Ennen hän tavoitteli ansioita ansioiden päälle, mutta hänellä ei ollut todellista elämää. Usko teki hänet tietoiseksi kasvusta ja kehityksestä, joka oli todellista. Ilman elämää ei ole kasvua.

Kasvu on prosessi, tapahtumasarja

Kasvu ei ole mekaanista ja siksi sitä on hyvin vaikea määritellä. Siinä on aina jotain salattua. Sitä ei voi välittömästi tarkastella, vaikka sen läsnäolo onkin ilmeinen. Sitä on katseltava kokonaisuudesta käsin, ei yksittäisistä osista käsin. Sitä ei voi eritellä mekaanisesti. Se ei ole myöskään jonkinlaista luetteloa hyvistä teoista, joista jaettaisiin pisteitä. Emme voi vaikuttaa suoraan kasvuun, ainoastaan välillisesti luomalla sellaiset olosuhteet, joissa kasvu pääsee parhaiten tapahtumaan.

Vähittäinen prosessi

Kasvu on välttämättä myös etenevää ja vähittäistä. Se ei tapahdu koskaan yhtäkkiä. On niitä, jotka väittävät, että pyhitys on kertakaikkinen kokemus, jolla voidaan saavuttaa täydellisyys tai ainakin vapaus lihallisuudesta ja minän vallasta. Raamattu ei kuitenkaan opeta niin, se puhuu lapsista, nuorukaisista ja isistä Kristuksessa.

Vanhurskauttaminen eli armosta uskon kautta Jumalalle kelpaavaksi lukeminen, joka tapahtuu uudestisyntymisen yhteydessä, on kertakaikkinen ja lopullinen tapahtuma. Sen nojalla olemme Jumalan lapsia ja täysin hyväksytyjä heti syntymästä lähtien. Mutta kasvuprosessi on jatkuva. Emme voi hypätä vauvasta aikuisuuteen. Kasvu jatkuu koko kristityn elämän läpi. Sen lopullinen päämäärä on muuttua kirkastetun Jeesuksen Kristuksen kuvan kaltaisuuteen. Ei ole vanhurskauttamista irrallaan pyhityksestä. Jeesus Kristus on sekä meidän vanhurskautemme että meidän pyhityksemme.

Missä suhteissa voimme kasvaa?

Voimme kasvaa armossa. Se ei ole vain armollisuuden tai Kristuksen armovaikutuksen kasvua, vaikka kyllä niitäkin. Uskovina meidät on viety sisälle Jumalan armovaltakuntaan. Emme ole enää lain alla emmekä Jumalan vihan alla. Olemme armon alla. Kasvu on sitä, että omistamme yhä enemmän sitä Herran armoa, jonka alle meidät on siirretty Golgatan uhrin kautta. ”Missä synti on tullut suureksi, siinä armo on ylenpalttinen.” Uskovana kristittynä olen Jumalan erityisen suosion, hyvyyden ja laupeuden kohde. Voimme ottaa vastaan ja kokea tätä Jumalan suosiota eri asteissa ja

eri määrin. Mitä enemmän vaellamme Kristuksen elämää omistaen ja mitä kuuliaisempia olemme Herran sanalle, sitä enemmän koemme Jumalan suosiota.

Herra odottaa, että Hän saisi vuodattaa meihin yhä lisää armoaan ja hyvyyttään. Sitä mukaan, kun koemme uutta Herran armoa, opimme tuntemaan Häntä yhä syvemmin ja tulemme yhä tietoisimmiksi armosta.

Kasvu Herran tuntemisessa

Mitä merkitsee se, että meidän tulee kasvaa myös Herran tuntemisessa? Se sisältää kasvua totuuden tuntemisessa, tiedossa Hänestä ja tiedossa siitä, mitä Herraa on tehnyt Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen aamuna. Ymmärrykseni Jumalan pelastussuunnitelmasta tulee lisääntyä. Se sisältää myös sen, että tajuan syvemmin, millainen hengellinen taistelu maailmassa vallitsee. Alan ymmärtää myös Jumalan toimintaa omassa elämässäni ja historian kulussa. Alan kiinnittää katseeni maailman päätökseen ja Jeesuksen toiseen tulemiseen. Alan ymmärtää jotain Pyhästä Kolminaisuudesta, Jumalan persoonien keskinäisestä dynaamisesta rakkaudesta, joka Kristuksessa ulottuu minuun asti. Käsitykseni pelastuksesta syvenee jne.

Kysymys ei kuitenkaan ole pelkästä tiedosta vaan myös persoonallisesta, henkilökohtaisesta Herran tuntemisesta. Voimme päästä kasvussamme osalliseksi Herran salatusta tuntemisesta. Voimme nimittäin rakastaa vain sellaista henkilöä, jonka edes jossain määrin tunnemme.

Kasvun tärkeys

Miksi sitten on niin tärkeää kasvaa armossa ja Herran tuntemisessa? Se on ainoa tapa, jolla voimme seistä lujina ja kohdata tämän maailman ristiriidat. Tarvitsemme sitä myös pelastusvarmuutemme vahvistumisen vuoksi. Lapset eivät näe kokonaisuuksia, masentuvat helposti tai ovat yli-innokkaita. Lapset ovat riippuvaisia tunteistaan ja impulsseistaan. Heitä on helppo johtaa harhaan:

... kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, kypsän miehuuden, Kristuksen täyteyden täysi-ikäisyyden mitan. Silloin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja ovat kaikkien opintuulten heiteltävinä ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa, vaan noudatamme totuutta rakkaudessa ja kaikin tavoin kasvamme häneen, joka on pää, Kristus. (Ef. 4:13-15)

Miten kasvaa armossa?

Armossa kasvaminen ei ole erityinen elämän muoto, joka sopii vain tietyille ihmisille kuten kokotoimisessa Jumalan valtakunnan työssä oleville. Kun katolisuus väittää, että pappien, munkkien pyhyys on niin suurta, että siitä hyötyvät jopa maallikotkin ja siksi papit eivät saa avioitua jne, sille ei löydy raamatullista tukea. Armossa kasvaminen kuuluu samalla tavalla jokaiselle uskovalle kristitylle. Me emme elä kasvaaksemme tai pyhittyäksemme, vaan koska me elämme, niin me kasvamme.

On tiettyjä lainalaisuuksia, jotka hallitsevat kasvua. Me emme itse voi saada itseämme kasvamaan. Kasvua tulee lähestyä epäsuorasti. Voimme järjestää olosuhteet, joissa kasvun edellytykset ja ehdot pääsevät toteutumaan. Niitä ovat Raamatun lukeminen, elämän sanan halajaminen, rukouselämä, seurakunnan yhteiseen jumalanpalvelukseen kokoontuminen, ehtoolliseen osallistuminen, mietiskely Jumalan

sanan ääressä, hyödyllisten kirjojen lukeminen kuten uskovien elämäkerrat ja herätysten historia.

Kasvu edellyttää myös rikkaruohojen kitkemistä. Sitä varten pitää välttää vahingollisia lehtiä, kirjoja, TV ohjelmia, internetin pimeitä alueita, väärä huveja. Toisaalta kasvua edistää hengellinen liikunta ja harjoitus kuten työ Herran hyväksi, evankeliumin julistus, todistaminen. Toisaalta siihen tarvitaan lepoa Jeesuksen lahjavanhurskauden varassa ja turvautumista lupauksiin siitä, että kaikki Jumalan lasten elämässä vaikuttaa parhaaksemme. Edelleen tarvitaan itsekuria ja suostumista Herran sanan tutkittavaksi.

Miten tiedämme kasvavamme?

Paavali kehottaa meitä tutkimaan itseämme: *Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä?* (2. Kor. 13:5) Väärällä itsetutkistelulla voimme joutua itsesäälin ja itseemme tuijottamisen suohon, mutta jos lähdemme liikkeelle siitä, että olemme Kristuksessa vanhurskautettuja, emme joudu epätoivoon vaan alamme etsiä uutta armoa Herralta. Silmämme on suunnattava Jumalan kunniaan eikä itseemme. Kasvumme ei ole meitä itseämme vaan Herraa varten. Sen tavoite on, että voisimme olla Herralle suuremmaksi hyödyksi. Tavoite ei siis ole se, että me tulisimme pyhiksi, vaan koska Herra on pyhä, mekin pyhittyisimme ja heijastaisimme Hänen pyhyyttään ja kirkastaisimme Häntä. Siksi tulee katsoa Herraan. Terve ihminen eräässä merkityksessä unohtaa olevansa terve. Vastaavasti pyhittynyt unohtaa itsensä ja suuntaa mielensä Pyhittäjään.

Kun itsetutkistelussa löydämme sitä, mikä tuomitsee meidät, riennämme Herran luokse. Hänessä meillä on vanhurskaus ja saamme siksi omistaa uuden armon ja puhdistuksen Herralta. Jeesuksen ristin luona Hänen pyhä verensä puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Väärä tapa kasvumme arvioimisessa on lähteä vertaamaan itseään toisiin ihmisiin, jotka ovat meitä huonommin edistyneet. Kasvua ei myöskään saa mitata toiminnalla. Usein lapsi saattaa olla aktiivisempi kuin aikuinen. Oikea tapa on verrata itseään Jumalan sanaan, Jeesukseen Kristukseen.

Käytännössä voimme suorittaa sekä myönteisiä että kielteisiä testejä. Kielteisesti voimme miettiä mikä on luonteenomaista lapselle. Häneltä puuttuu arvostelukykä, usein uuden viehätysvoima vetoaa häneen. Hän on epävakaa, tunteiden heiteltävissä. Hän haluaa esiintyä. Hän pitää sellaisesta, mikä on mukavaa, suurista kokemuksista, mutta inhoaa mietiskelyä. Hän on kiinnostuneempi opettajasta kuin siitä, mitä opetetaan. Häntä kiehtoo ryhmähenki, tunnustuskuppikuntaisuus. Hän on kiinnostunut enemmän toiminnasta kuin suhteesta Herraan, enemmän lahjoista kuin lahjojen Antajasta.

Jeesus varoittaa: *Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.* (Luuk. 10:20)

Myönteisesti aikuiselle on luonteenomaista kasvava tietoisuus syntisyydestä ja arvottomuudesta Herran kirkkauden edessä. Hän on enemmän kiinnostunut vapautumaan synnistä, siis synnin juuresta kuin synneistä, tietyistä syntiteoista tai tottumuk-

sista. Hänessä kasvaa taju armon suunnattomasta suuruudesta. Hän alkaa ymmärtää hengellisen taistelun luonne, hän ei hämmästy tämän maailman pahuutta ja syntiä. Hän murehtii maailman tilaa ilman Kristusta, hänellä on hätä hukkuvista sieluista. Hän suuntautuu Persoonaan ja kysyy rakastanko todella Jeesusta.

Siispä

Herrassa on ympärillämme ja meissä suuri armon meri. Kun siihen on heitetty syntimme, niin meren rannalla lukee: "Kalastus kielletty!" Armo peittää koko syntisyytemme täydellisesti. Saamme vaeltaa Jumalan lempeiden ja suosiollisten kasvojen paisteessa. Siksi meitä kutsutaan kasvamaan Herran tuntemisessa ja armon omistamisessa. Mitä suurempi astia, jolla armoa ammennat, sitä suuremman armon pääset maistamaan. Avaa siis koko sydämesi Herran hyvyydelle. Hän rakastaa sinua, Hän antoi itsensä sinun hyväksesi Golgatan ristille. Hän haluaa sinut oman valtakuntansa kirkkauteen ylistämään Isän rakkautta. Herralle kuuluu ylistys ja kunnia! (1989)